

HER EYLEM İYİ MİDİR?

Aydınlık Gazetesi, 16 Temmuz 2012

Yıldırım Koç

15-16 Haziran 1970 eylemlerini değerlendirirken sorulması gereken bir soru da, her eylemin iyi olup olmadığıdır.

Emek Platformu 24 Temmuz 1999 günü Kızılay'da çok büyük katılımlı bir miting düzenledi. Ecevit Hükümeti sosyal güvenlik alanında emperyalist güçlerin istekleri doğrultusunda önemli değişiklikler yapmayı amaçlıyordu. Bu konudaki kanun tasarısı TBMM'de genel kurulda görüşülüyordu. 24 Temmuz 1999 Kızılay mitingi, 300 bini aşan katılımcısıyla, bu görüşmeleri durdurdu.

Bu eylem başarılıdır. Başarısının bir nedeni, amacına ulaşmış olmasıdır; diğer nedeni ise, Türkiye tarihinde ilk kez farklı siyasal görüş, inanç, etnik köken, hukuki statü, işkolu ve mesleklerden insanların ortak sınıf çıkarları doğrultusunda böylesine kitlesel bir eylem yapmasıdır.

24 Temmuz 1999 mitingi, işçi sınıfının gövde gösterisi oldu.

Ancak her eylem gövde gösterisi değildir.

Bazı eylemler de zayıflık gösterisi olur.

Eylem, iki tarafı kesen kılıçtır. Katılım büyük ve coşkulu olursa, gövde gösterisidir. Katılım zayıf ve sessiz olursa, güçsüzlüğün kanıtıdır.

Türkiye'de son yıllardaki bazı "genel grev" girişimleri biraz başarılıyken, bazıları zayıflık kanıtı olmuştur.

Genel grev girişimlerinde hayatın durmasından söz edilir.

İşçi sınıfının "hayatı durdurabilmesi"nin önkoşulu, üç temel sektörde faaliyetin durdurulmasıdır.

Bir televizyon fabrikasında çalışılmaması hayatı durdurmaz.

Hayatı durdurabilmenin yolu, enerji, bankacılık ve telekomünikasyon sektörlerinde çalışılmamasıdır.

Bugüne kadar enerji sektöründe yalnızca 16 Haziran 1975 tarihinde zamanın Türk-İş genel başkanı ve senatör Halil Tunç'un şalteri indirmesiyle Ege Bölgesi'nde elektrik kesildi. Bunun dışında enerji alanında önemli bir iş durdurma yaşanmadı. Türk-İş'in genel başkanı Mustafa Kumlu'nun sendikası Tes-İş, alınmış hiçbir iş durdurma kararına uymadı. İşçilerden de böyle bir talep gelmedi.

Bankacılık sektörü kapitalizmin sinir merkezleridir. Bugüne kadar Türkiye işçi sınıfının bankacılık sektöründe çalışan unsurları hiçbir ciddi iş durdurma eylemine katılmadı.

Telekomünikasyon sektöründe Telekom işyerlerinde bir kez grev uygulandı. Ancak bu grev, Türkiye'de telefon, faks ve internet iletişimini etkileyemedi.

Karayollarında ancak kışın kar yağışı nedeniyle yollar kapandığında kar mücadelesi yapılmayarak etkili olunabilir.

Havayollarında bugüne kadarki en büyük direniş, geçtiğimiz haftalarda yaşanan eylemdir. Eylem nedeniyle uçak seferlerinin bazıları iptal edilmiş, bazılarında gecikme yaşanmıştır. Ancak bu eyleme verilen destek çok sınırlı kalmış, eylem istenen sonucu sağlayamamıştır.

Demiryollarındaki eylemler önemlidir; ancak bugüne kadar Türkiye'de ulaştırmayı felç edecek bir eylem gerçekleşmemiştir.

Eylemler değerlendirilirken bu noktaları da akılda tutmak gerekir.

Diğer bir nokta eylem yorgunluğu ve yılgınlığıdır.

KESK'in eylemlerine katılımın ve bu eylemlerde coşkunun düşmesinde önemli nedenlerden biri, eylem yorgunluğudur. Birbiri ardı sıra yapılan eylemler istenen sonucu elde edemeyince, eylem yorgunluğu, katılımı ve coşkuyu düşürmektedir.

1995 yılında Türkiye tarihinin en geniş katılımlı grevleri yapıldı. Ancak bu grevler belirli bir yılgınlık da yarattı. 5 Nisan 1994 istikrar programının uygulama sonuçlarına karşı yapılan bu grevler başarısız olmamakla birlikte istenen sonuca da ulaşamadı ve birçok işyerinde bir grev korkusu mirası bıraktı.

Özetle; eylemleri, sayın Ali Karşılaman'ın da belirttiği gibi, "bilimsel bir titizlikle nesnel değerlendirmekte" büyük yarar vardır.